https://doi.org/10.33004/reumatizam-supp-73-1-17

Biološka terapija u neuro-Behçetovoj bolesti: prikaz dvije bolesnice i terapijski ishodi

Biological Therapy in Neuro-Behçet's Disease: A Report of Two Patients and Treatment Outcomes

Marko Barešić [1], Marija Bakula [1,2], Marija Bošnjak Pašić [1,3], Mario Habek [1,2,3], Miroslav Mayer [1,2]

[1] *Zavod za kliničku imunologiju i reumatologiju, Klinički bolnički centar Zagreb*
[2]*Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu*
[3]*Klinika za neurologiju*

Uvod: Dijagnostika i liječenje Behçetove bolesti predstavljaju izazov zbog heterogenosti kliničke slike i nedostatka specifičnih dijagnostičkih biomarkera, osobito u neuro-Behçetovoj bolesti, koja zahtijeva pravodobno prepoznavanje i individualiziran terapijski pristup. U liječenju refraktorne bolesti važno mjesto zauzima biološka terapija.

Prikaz bolesnika: Pacijentica 1: Pacijentica u dobi od 42 godine prezentirala se nodoznim eritemom, rekurentnim oralnim i genitalnim ulceracijama te povišenim reaktantima upale. U podlozi glavobolja, vrtoglavica i smetnji vida, magnetskom rezonancijom (MR) utvrđene su demijelinizacijske lezije ponsa, ishemijska područja u bazalnim ganglionima te stražnji uveitis i retinalni vaskulitis. Patergijski test bio je pozitivan. Dijagnosticirana je Behçetova bolest s dominantnim manifestacijama u vidu okularnog i neurološkog oblika bolesti. Liječena je pulsnim i oralnim glukokortikoidima, azatioprinom i ciklosporinom.

Zbog ovisnosti o glukokortikoidima i njihovih teških nuspojava, pacijentici je uveden infliksimab uz izvrsnu kontrolu bolesti. Doziranje je prilagođavano praćenjem koncentracije infliksimaba. Nakon devet godina terapije utvrđena je sekundarna neučinkovitost lijeka.

Pacijentica 2: Pacijentica u dobi od 37 godina praćena je po oftalmologu tijekom dvije godine zbog recidivirajućih uveitisa. Verificiran je HLA-B51, no nije upućena na drugu obradu. Javila se u hitnu neurološku ambulantu zbog glavobolje, smetnji vida, ataksije i dizartrije. Na MR-u su utvrđene demijelinizacijske lezije mezencefalona i ponsa, a oftalmološkim pregledom bilateralni panuveitis; ustanovljen je neurološki i oftalmološki oblik Behcetove bolesti. Liječena je glukokortikoidima, a zbog ozbiljne prezentacije bolesti odmah je uključen infliksimab uz izvrsnu kontrolu bolesti. Stabilna remisija se održava tijekom posljednje četiri godine uz praćenje i titraciju koncentracije infliksimaba.

Zaključak: Liječenje neurološkog oblika Behçetove bolesti treba prilagoditi ovisno o tome radi li se o parenhimskom (zahvaćanje moždanog parenhima) ili neparenhimskom obliku (tromboza cerebralnih venskih sinusa) Behcetove bolesti. Infliksimab je indiciran za teže slučajeve neurološkog oblika i pacijente refraktorne na glukokortikoide i klasične imunosupresive. Praćenje koncentracije infliksimaba omogućuje optimizaciju terapije te prilagodbu doze i vremenskih intervala između dvije primjene biološkog lijeka.

Ključne riječi: Neuro-Behçet, Behçetova bolest, uveitis, inhibitori čimbenika tumorske nekroze, terapijsko praćenje lijekova
Keywords: Neuro-Behçet, Behcet syndrome, uveitis, tumor necrosis factor inhibitors, therapeutic drug monitoring
E-mail adresa prezentirajućeg autora: markobaresic@gmail.com
Izjava o sukobu interesa: nema sukoba interesa